

ORKESTRSKI CIKEL 2013/2014, 1. ABONMAJSKI KONCERT
Četrtek, 3. oktober 2013, ob 19.30, dvorana Union, Maribor

BRITTEN SINFONIA

Vodja: **Pekka Kuusisto**, violina
Mark Padmore, tenor
Stephen Bell, rog

Spored

Benjamin Britten (1913–1976)

Poletna noč za tenor, rog in godalni orkester

Judith Weir (1954)

I give you the end of a golden string

Benjamin Britten (1913–1976)

Variacije na temo Franka Bridgea, op. 10

1. Uvod in tema
2. Variacija 1: Adagio
3. Variacija 2: Koračnica
4. Variacija 3: Romanca
5. Variacija 4: Italijanska arija
6. Variacija 5: Klasični bourrée
7. Variacija 6: Dunajski valček
8. Variacija 7: V večnem gibanju
9. Variacija 8: Pogrebna koračnica
10. Variacija 9: Spev
11. Variacija 10: Fuga in Finale

* * *

Frank Bridge (1879–1941)

*Tri idile za godalni kvartet
(inačica za godalni orkester)*

Adagio molto espressivo

Allegretto poco lento

Allegro con moto

Benjamin Britten (1913–1976)

Serenada za tenor, rog in godalni orkester, op. 31

1. Prolog
2. Pastoral
3. Nokturno
4. Bolna roža
5. Objokovanje
6. Hvalnica Diani
7. Snu
8. Epilog

Po mnenju mnogih je Anglija z **Benjaminom Brittnom** dobila novega Orfeja, ki je angleški glasbi prvič po koncu baroka spet vrnil mednarodno veljavo. Kot skladatelj je bil Britten odprt za vplive sodobnosti in preteklosti; zavezan ni bil nobeni doktrini in tako je razvil povsem svoj glasbeni jezik. A vseskozi je ostal močno zavezan angleški tradiciji vokalne glasbe, predvsem glasbi elizabetinske dobe in Henryja Purcella ter besedilom angleških pesnikov.

Nedvomno tudi ta tradicija vsaj od daleč odmeva v pesmi »Poletna noč«, ki jo je Britten namenil svojemu dolgoletnemu življenjskemu in umetniškemu partnerju, tenoristu Petru Pearsu. Pesem je nastala v istem času kakor pesmi *Serenade*, ki zaključuje nocojšnji koncert – vendar sama ni nikoli postala del *Serenade*. Njena večerna tematika je obarvana z nežnim ljubezenskim hrepenenjem. Spremljava godal ponazarja zibanje v sen, padajoči začetni motiv pesmi v glasu, ki se ves čas vrača kot refren, pa asociira na zapiranje oči in ugašanje svetlobe.

Judith Weir velja za eno najbolj prominentnih sodobnih britanskih skladateljic, ki jo kritiki hvalijo zaradi »lahkotnosti, modrosti in domišljije« nje glasbe. Znana je po svojih vokalnih in opernih stvaritvah (kjer jo mnogi primerjajo z Brittnom), mednarodno priznanje pa so požela tudi njena orkestrska in komorna dela. Pri svojem ustvarjanju prav tako kakor Britten pogosto najde navdih v tradiciji, predvsem v srednjeveških zgodbah in škotski folklori. Delo *I give you the end of a golden string* je sad naročila Fundacije Britten-Pears in Kraljeve fil-

harmonične družbe, nastajalo pa je med letoma 2011 in 2013. Skladateljica je poskušala ustvariti daljšo skladbo, ki bi bila zgoščena okrog enega samega melodičnega niza. Melodijo je preoblikovala, razširjala in veliko eksperimentirala, nato pa se je spomnila na verze znamenitega angleškega pesnika Blakea: »Dajem ti konec zlate nitke/strune, le zvij jo v kroglo; ob nebeških vratih, ki so vzdana v jeruzalemski zid, te bo vodila noter.« Ti verzi so navdihnili njen način dela: preprost napev je motala in zvijala skupaj, dokler se ni postopoma preobrazil v bogatejšo in veliko bolj kompleksno teksturo. To se v skladbi zgodi trikrat in s tem nastane nekakšen ekvivalent kontinuiranih treh stavkov koncerta. Prvi »stavek« začenjata dve solistični violi in že tu se melodija nekoliko prepleta s svojo variacijo. »Počasni« stavek se začinja z nastopom solističnega violončela, ki se kmalu razraste v kvartet violončel, prav tako pa se v stavku široko razmahne tudi okrašeni uvodni napev. Zaključni »finale« uvajata dve solistični violini. Stavek je zgoščen predvsem na okraševanje znotraj melodije in v njem skladateljica razmotava trakove iz značilnih »brittnovskih« terc.

Britten se je z desetimi leti začel učiti violo in tako dodobra spoznal tehniko igranja na instrument ter zvok godal. Pod vplivom učitelja kompozicije in violista Franka Bridgea je tudi sam napisal veliko del za violo in različne zasedbe. *Variacije na temo Franka Bridgea* so nastale leta 1937, ko je dirigent Boyd Neel skladatelja prosil za noviteto. Skladba je upravičeno postala Brittnova prva »popularna klasika«, saj jo odlikujejo briljantno pisanje za godala

ter živahni glasbeni domisleki. Uvod zaznamujeta noti z učiteljevima začetnicama: F in B, tema pa je vzeta iz Bridgeove *Idile* št. 2 za godalni kvartet. Kvartni in kvintni skok navzdol, ki ju slišimo v začetku, sta navzoča v vseh variacijah, ki so si po značaju zelo različne (od razposajenih in celo parodičnih do tragično obarvanih) in se včasih navezujejo tudi na druge skladatelje. V njih je Britten želel naslikati portret svojega učitelja, zato je posamezne stavke označil še z Bridgeovimi lastnostmi. Adagio je bil »njegova integriteta« (kasneje »njegova globina«), Koračnica »njegova energija«, Romanca »njegov šarm«, Italijanska arija »njegova duhovitost« (kasneje »njegov humor«), Bourrée »njegova tradicija«, Dunajski valček »njegov entuziazem«, Moto Perpetuo »njegova vitalnost«, Pogrebna koračnica »njegovo razumevanje«, Spev »njegova častitljivost«, Fuga »njegova veščina« in Finale »naša naklonjenost«. Nekaj učiteljeve slave je v tem poklonu nedvomno ostalo za učenca, ki se tu lahko postavi z vratolomno zaključno fugo, v kateri je izhodiščna tema prepletena s citati iz drugih Bridgeovih del. Učitelja je skladba globoko ganila; v zahvalnem pismu Brittnu je zapisal: »To je ena redkih lepih stvari, ki se mi je zgodila v življenju.«

Frank Bridge je bil dolgo časa znan predvsem kot učitelj Benjamina Brittna. Mladi skladatelj je bil z zakoncem Bridge skoraj sinovsko povezan, v marsikateri svoji skladbi pa se je tudi glasbeno navezal na učiteljevo glasbo. Šele v zadnjem času je tudi sama Bridgeova glasba ponovno pridobila na pomenu. V mladostnem obdobju je bila zaznamova-

na z vplivi romanticizma in impresionizma, protest proti tragediji prve svetovne vojne in občutja nemoči ob njej pa so kasneje vodili v bolj introspektiven in stvaren način pisanja. *Tri idile*, na katere se je v *Variacijah* naslonil tudi Britten, so bile napisane leta 1906, še pred temi katastrofalnimi dogodki, in čeprav je izraz »idile« tu zavajajoč, so nastale v srečnih okoliščinah. Bridge jih je posvetil avstralski violinistki Ethel E. Sinclair, ki je naslednje leto postala njegova žena. V delu je Bridge želel preizkusiti različne teksture in izraze godalnega kvarteta, sploh njegove temnejše barve. Ekspresivni začetni Adagio se iz temačne uvodne melanholije cis-mola v srednjem delu razjasni v svetlejši in bolj razgiban E-dur, idilo pa ponovno zaokroži nostalgija. Kratka druga idila je na čase skoraj bluesovsko sinkopirana in še vedno nekoliko otožna. Zaključno kontrastno idilo pa preveva živahno vrvenje, gibanje, ki ga ni moč ustaviti.

Brittnova Serenada je bila napisana leta 1943. V tem času se je skladatelj po vrnitvi iz ZDA intenzivno ukvarjal z opero *Peter Grimes*. Takrat je s prošnjo za novo delo za svoj instrument k njemu pristopil mladi nadarjeni rogist Dennis Brain. Delo pa je nastajalo tudi z mislijo na še enega odličnega glasbenika, Petra Pearsa. *Serenada*, cikel pesmi na tankočutno izbrana besedila, napisana za zvočno raznovrstno zasedbo tenorskega glasu, roga in godalnega orkestra, je bila delo brez pravega glasbenega predhodnika. A Britten je deloma še zadržal tradicionalne vloge instrumentov, predvsem roga, ki je bil po tradiciji povezan z naravo, nočnimi in

lovskimi prizori. Solistična nastopa roga v Prologu in Epilogu uokvirjata celotno delo; solist ju igra z zvenom naravnega roga, zato glasba učinkuje nekoliko skrivnostno, celo grozljivo. Pastoral, v kateri se že začne igra odmevov, v počasnem tempu slika preobražanje dneva v večer in čudežne podobe, ki jih riše mrak. Veličastni Nokturno je nekakšen dialog odmevov med tenorjem in rogom. Tu niso več navzoče samo podobe narave; »umiranje«, ki ga uzremo vsak dan, je pravzaprav analogija človekove minljivosti in smrti. Elegija, v kateri prva beseda pripade spevni liniji roga, preden se oglasi tenor, pri naša bežen, a jasno izrisan portret smrti vrtnice, ki jo črv s svojo ljubeznijo razje od znotraj. Dogajanje se zgosti v Pogrebni pesmi, v grozljivi crescendo rastoči uglasbitvi srednjeveškega besedila o noči in poslednji sodbi. Mrtvaškemu plesu pečat neizbežnosti daje ostinatno ponavljajoča se melodija z

refrenom »Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj«. Nenehno korakanje v grob nakazuje tudi koračniški ritem, »marcia grave«. S Hvalnico Diani pa se začneja popolnoma nova, svetla barva *Serenade*: krščansko simboliko zamenja klasična mitologija, namesto poslednje sodbe se rog oglašča v znamenju lova in solistična dvojica se v virtuozi himni obrača na boginjo Diano, ki »noč v dan spremeni«. Sonet je invokacija Sna, nekakšna večerna molitev, v kateri človek prosi, da bi zaspal, pomirjen s svojo vestjo. Rog, ki se je v Sonetu umaknil, zaključí cikel v Epilogu za odrom. Zadnji od številnih odmevov je odmev na začetek cikla in na vse, kar je Brittnova glasba prikazala s tolikšno globino in večplastnostjo; od miru in čudežev noči do groze teme; od Sna do Smrti, njegove sestre.

Katarina Šter

Benjamin Britten

Poletna noč za tenor, rog in godalni orkester

NOW SLEEPS THE CRIMSON PETAL

Lord Alfred Tennyson

Now sleeps the crimson petal, now the white;
Nor waves the cypress in the palace walk;
Nor winks the gold fin in the porphyry font:
The firefly wakens: waken thou with me.

Now droops the milkwhite peacock like a ghost,
And like a ghost she glimmers on to me.

Now lies the Earth all Danaë to the stars,
And all thy heart lies open unto me.

Now slides the silent meteor on, and leaves
A shining furrow, as thy thoughts in me.

Now folds the lily all her sweetness up,
And slips into the bosom of the lake:
So fold thyself, my dearest, thou, and slip
Into my bosom and be lost in me.

POLETNA NOČ

(LIRSKI SPEV IZ PESNITVE KNEŽNA)

*Zdaj spi škrlaten cvetni list, zdaj bel,
cipresa v grajskem parku ne drhti,
ne vzpne v vodnjaku zlata se plavut;
kresnica bdi, še ti zdaj bdi z menoj.*

*Zdaj mlečnobeli pav kot duh zamre
in kakor duh preblisne nad menoj.*

*Zdaj Zemlja kakor Danaa spod zvezd
leži, srce pa tvoje pred menoj.*

*Zdaj zdrsnе tih utrinek in pusti
sled svetlo kot ti misli nad menoj.*

*Zdaj lilija razdaja vso sladkost
in jezeru med nedrje zdrsi;
tako razdaj se, draga, zdrsni ti
mi v nedra in izgubi se z menoj.*

prevedel: Andrej Arko

Benjamin Britten

Serenada za tenor, rog in godalni orkester, op. 31

Pastoral

Charles Cotton (1630–1687)

The day's grown old; the fainting sun
Has but a little way to run,
And yet his steeds, with all his skill,
Scarce lug the chariot down the hill.

The shadows now so long do grow,
That brambles like tall cedars show;
Mole hills seem mountains, and the ant
Appears a monstrous elephant.

A very little, little flock
Shades thrice the ground that it would stock;
Whilst the small stripling following them
Appears a mighty Polypheme.

And now on benches all are sat,
In the cool air to sit and chat,
Till Phoebus, dipping in the west,
Shall lead the world the way to rest.

Pastorala

*Dan se je postaral:
Utrujeno sonce prepotovati mora le še kratko pot,
njegovi konji pa, čeprav so spretni,
komaj obvladujejo svoj voz po bregu navzdol.*

*Sence zdaj so že tako velike,
da grmovja trnja kot visoke cedre so,
krtine so enake goram,
mravlja pa je kot mogočen slon.*

*Mala, majcena čreda
je v svoji senci še trikrat večja,
fantič, ki ji sledi,
pa je kot silen Polifem.*

*Zdaj so vsi zbrani na klopeh,
da na svežem zraku bi sedeli in poklepetali,
potem pa na zahodu Fobos se pokaže,
ki ves ta svet k počitku napoti.*

Nocturne

Alfred, Lord Tennyson (1809–1892)

The splendour falls on castle walls
And snowy summits old in story:
The long light shakes across the lakes,
And the wild cataract leaps in glory:
Blow, bugle, blow, set the wild echoes flying,
Bugle blow; answer, echoes, dying, dying, dying.

O hark, O hear! how thin and clear,
And thinner, clearer, farther going!
O sweet and far from cliff and scar
The horns of Elfland faintly blowing!
Blow, let us hear the purple glens replying:
Blow, bugle; answer, echoes, dying, dying, dying.

O love, they die in yon rich sky,
They faint on hill or field or river:
Our echoes roll from soul to soul,
And grow for ever and for ever.
Blow, bugle, blow, set the wild echoes flying,
And answer, echoes, answer, dying, dying, dying.

Nokturno

*Leskečejo se grajski zidovi in zasneženi vrhovi
prežeti s preteklostjo:
nežni žarki svetlobe drhtijo nad jezeri
in divji slap mogočno buči:
igraj, rog in vi, daljni odmevi,
prinesite zvoke nazaj.*

*Čuj! Kako čisto in jasno se sliši
in še lepše, ko zvoke odnaša v daljavo.
Oh sladki, daljni rogovi
v deželi vil tiho igrajo, daleč od skal in čeri!
Igrajte, škrlatne doline pa naj odgovor prineso:
Rog, igraj in vi, daljni odmevi,
prinesite zvoke nazaj.*

*O ljubezen, ti zvoki odzvanjajo
na nebu prelestnem,
zamrejo nad gričem, poljem ali reko,
odmevi pa polzijo od duše do duše
in vedno drvijo naprej.*

Elegy

William Blake (1757–1827)

O Rose, thou art sick!
The invisible worm,
That flies in the night
In the howling storm,
Has found out thy bed
Of crimson joy:
And his dark secret love
Does thy life destroy.

Dirge

Anon., 15. stoletje

This ae nighte, this ae nighte,
Every nighte and alle,
Fire and fleet and candle-lighte,
And Christe receive thy saule.

When thou from hence away art past,
Every nighte and alle,
To Whinny-muir thou com'st at last;
And Christe receive thy saule.

If ever thou gavest hosen and shoon,
Every nighte and alle,
Sit thee down and put them on;
And Christe receive thy saule.

Bolna roža

*O Bolna roža!
Črv nevidni,
ki leta skoz noč,
v tuleči nevihti,
je v tebi ležišče
škrlatno zagledal:
ta temna skrivna ljubezen
ti življenje razjeda.*

prevedel: Veno Taufer

Objokovanje

*Danes, v tej noči
in vsako noč
ogelj, toča, svečava in
Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

*Ko odideš od tu,
zdaj vedno in vsako noč
do gostega trnja dospješ
in Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

*Če si kdajkoli podaril obleko in čevlje,
vedno in vsako noč
sedi, obleči se in obuj
in Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

If hosen and shoon thou ne'er gav'st nane
Every nighte and alle,
The whinnes sall prick thee to the bare bane;
And Christe receive thy saule.

From Whinny-muir when thou may'st pass,
Every nighte and alle,
To Brig o' Dread thou com'st at last;
And Christe receive thy saule.

From Brig o' Dread when thou may'st pass,
Every nighte and alle,
To Purgatory fire thou com'st at last;
And Christe receive thy saule.

If ever thou gavest meat or drink,
Every nighte and alle,
The fire sall never make thee shrink;
And Christe receive thy saule.

If meat or drink thou ne'er gav'st nane,
Every nighte and alle,
The fire will burn thee to the bare bane;
And Christe receive thy saule.

This ae nighte, this ae nighte,
Every nighte and alle,
Fire and fleet and candle-lighte,
And Christe receive thy saule.

*Če tega podaril nisi nikoli,
vedno in vsako noč
te trenje bo zbadalo do kosti
in Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

*Ko se od trnja oddaljiš
vedno in vsako noč
te pot na most popelje
in Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

*Za mostom strahu
vedno in vsako noč
že čakajo vice
in Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

*Če si kdajkoli podaril jedačo in pijačo,
nikdar in prav nobeno noč
te ne bo pogoltnil ogenj
in Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

*Če tega podaril nisi nikoli,
vedno in vsako noč
te ogenj bo žgal do kosti
in Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

*Danes, v tej noči
in vsako noč
ogenj, toča, svečava in
Kristus naj tvojo dušo ponese s seboj.*

Hymn

Ben Jonson (1572–1637)

Queen and huntress, chaste and fair,
Now the sun is laid to sleep,
Seated in thy silver chair,
State in wonted manner keep:
Hesperus entreats thy light,
Goddess excellently bright.

Earth, let not thy envious shade
Dare itself to interpose;
Cynthia's shining orb was made
Heav'n to clear when day did close:
Bless us then with wishèd sight,
Goddess excellently bright.

Lay thy bow of pearl apart,
And thy crystal shining quiver;
Give unto the flying hart
Space to breathe, how short so-ever:
Thou that mak'st a day of night,
Goddess excellently bright.

Hvalnica Diani

*Kraljica in boginja lova, čednostna in čista,
zdaj, ko sonce zaspí
ona na svojem srebrnem prestolu sedi;
in kot vedno blesti:
Hesperos izprosi si tvoje luči
čudovita, presvetla boginja.*

*Zemlja, naj se tvoje zavistne sence
ne prikradejo mednje,
ko prelepo zvezdno nebo zažari,
dan pa zopet zaspí;
pokloni nam ta čudovit pogled,
čudovita, presvetla boginja.*

*Odloži svoj biserni tok
in kristalni tul,
bežečemu jelenu daj čas, da zadiha,
četudi le za kratek hip;
ti, ki noč v dan spremeniš
čudovita, presvetla boginja.*

Sonnet

John Keats (1795–1821)

O soft embalmer of the still midnight,
Shutting, with careful fingers and benign,
Our gloom-pleas'd eyes, embower'd from the light,
Enshaded in forgetfulness divine:
O soothest Sleep! if so it please thee, close,
In midst of this thine hymn my willing eyes.
Or wait the "Amen" ere thy poppy throws
Around my bed its lulling charities.
Then save me, or the passèd day will shine
Upon my pillow, breeding many woes,
Save me from curious conscience, that still lords
Its strength for darkness, burrowing like a mole;
Turn the key deftly in the oilèd wards,
And seal the hushèd casket of my Soul.

Snu

*O, blag skrbnik spokojne polnoči,
ki stavljaš nežno, blagohotno dlan
pred lúčjo na oči, zvesté temí,
s kopreno blaženih pozab obdan:
O, mehki Sen! Zapri, če ti je prav,
med tole himno voljno mi oko,
sicer na amen čakaj, ko že dal
tvoj mak ob postelji mi spokojnost bo.
Odreši me, sicer minuli dan
mi na blazino z boljo bo sijal;
vesti me čudne reši, ki oblast
ima še nad temó, svedrá kot kri;
obrni ključ ječ v vratih, kjer je mast,
da v duši mi tih prostor bo zaprt.*

prevedel: Andrej Arko

BRITTEN SINFONIA

Orkester Britten Sinfonia je cenjen predvsem zaradi virtuozne muzikalčnosti, navdahnjenega pristopa k pripravi koncertnih programov, ki združuje drzen in domišljeno povezan repertoar, ter vsestranskosti. Orkester nima glavnega dirigenta, temveč k

sodelovanju vabi vrsto najboljših mednarodnih gostujočih umetnikov vseh glasbenih zvrsti.

Orkester redno nastopa na cenjenem londonskem prizorišču Barbican in gostuje po vzhodnem delu Anglije. S komornim ciklom nastopa tudi v dvorani Wigmore ter je redni gost pomembnih festivalov, kot sta Aldeburgh in BBC Proms. Mednarodno pre-

poznavnost krepi tudi na svojih stalnih turnejah v Mehiki, Južni Ameriki in Evropi ter v ZDA (newyorški Lincoln center). So tudi partner BBC-jevega Radia 3, snemajo pa pri založbah Harmonia Mundi in Hyperion.

V sezoni 2013/2014 bo orkester sodeloval z zvenečimi glasbenimi imeni, kot so Paul Lewis, Ian Bostridge, Netia Jones, Mark Padmore, Pekka Kuusisto, Iestyn Davies, Patricia Kopatchinskaja in s plešno skupino Richarda Alstona, izvajal pa bo nove skladbe Sally Beamish, Rodericka Williamsa, Marka Simpsona, Bretta Deana in Philipa Cashiana.

V umetniških programih orkestra je v središču širok nabor ustvarjalnih izobraževalnih projektov, tako v šolah kot v lokalnih skupnostih. Tako bo v tej sezoni Akademija Britten Sinfonia, orkester mladih nadarjenih glasbenikov, izvedel svojo lastno serijo popoldanskih koncertov, ponovno pa bodo organizirali tudi OPUS2014, drugo tekmovanje za skladatelje, katerih dela še niso objavljena.

V letošnjem letu je orkester Britten Sinfonia že tretjič prejel nagrado Kraljevega filharmoničnega društva, za svoje posnetke pa je že prejel nagrado gramophone in bil nominiran za nagrado grammy.

PEKKA KUUSISTO

Finski violinist Pekka Kuusisto, o katerem je kritik časopisa Guardian pisal: »Violinist, ki ima redek dar, da ne izvaja glasbe, temveč da sam postane glasba, ki jo izvaja!«, je mednarodno priznan tako kot solist kot tudi vodja orkestrov, prepoznaven pa predvsem po svežem pristopu k oblikovanju repertoarjev. Obenem je tudi ambasador nove glasbe, saj redno sodeluje s sodobnimi skladatelji. V pretekli sezoni je tako premierno izvedel *Violinski koncert*

Sebastiana Fagerlunda, ki ga je posebej zanj naročil in izvedel Filharmonični orkester iz Tampereja. Med ostalimi vrhunci pretekle sezone so koncerti s Finskim radijskim orkestrom, z Orkestrom filharmonije iz Osla, Švedskim komornim orkestrom, Simfoničnim orkestrom iz Toronta ter Narodnim simfoničnim orkestrom iz Washingtona ter tudi z Evropskim komornim orkestrom, Nemško komorno filharmonijo iz Bremna in Orkestrom Koncertne hiše iz Berlina.

V tej sezoni se z orkestrom Britten Sinfonia predvsem posveča proslavi stote obletnice Brittnovega rojstva. Prav tako bo ponovno nastopil s Simfoniki iz Cincinnatija, Kraljevimi filharmoniki iz Stockholma, simfoničnima orkestroma iz Singapurja in Birminghama ter z orkestrom Philharmonia.

Pekka Kuusisto nenehno raziskuje nove možnosti sodelovanja z umetniki različnih zvrsti ter ustvarja nove interpretacije obstoječega repertoarja in novih del. Kot violinist redno vodi zasedbe, kot so Avstralski, Londonski, Irski in Mahlerjev komorni orkester, Komorni orkester Saint Paul in Sinfonietta iz Amsterdama. Na recitalih je nedavno nastopal med drugim z glasbeniki, in sicer takšnimi kot so liro Rantala, Anne Sofie von Otter, Angela Hewitt, Kimmo Pohjonen in Nicolas Altstaedt. Pred nekaj meseci je v dvorani Wigmore krstil *Sonata za violino in klavir* Ollija Mustonena, kmalu pa ga čaka evropska turneja s svojo zasedbo The Luomu Players.

Pekka Kuusisto je tudi umetniški direktor festivala »Our festival«, ki ponuja možnosti združevanja različnih oblik umetnosti. Festival, ki ga gosti mesto Järvenpää, rojstni kraj skladatelja Sibeliusa, je bil

imenovan za finski festival leta 2011. Ustanovil je tudi »Our Orchestra«, ki glasbenikom z »Our festival« omogoča skupno muziciranje tudi skozi leto. Kot rezidenčni glasbenik je sodeloval na mnogih prestižnih festivalih in redno sodeluje s Sinfonietto iz Tapiole. Je tudi član novonastalega godalnega kvarteta quartet-lab, ki ga sestavljajo še Patricia Kopatchinskaja, Lilli Maijala in Pieter Wispelwey, z njim pa bo v tej sezoni nastopil tudi v Koncertni hiši v Berlinu, londonski dvorani Wigmore in na festivalu Beethovenfest v Bonnu.

Med njegovimi zadnjimi posnetki omenimo *Violinski koncert* Magnusa Lindberga s Sinfonietto iz Tapiole (založba Ondine). Posnel je tudi vsa dela za violino in klavir skladatelja Einojuhanija Rautavaare s Paavalijem Jumppanenom, Paganinijeva dela, 'Subterraneo' z deli finskega tanga in drugo.

Pekka Kuusisto igra na violino Giovanni Baptista Guadagnini iz leta 1752, kar mu omogoča Finski kulturni sklad.

MARK PADMORE

Mark Padmore je glasbeno izobraževanje pričel z učenjem klarineta, nato pa pridobil štipendijo za Kraljevi kolidž v Cambridgu. Uspešno kariero si je ustvaril z nastopi v operah, na koncertih in recitalih, še posebno pa je cenjen zaradi svojih izvedb Bachovih pasijonov.

Med njegovimi nedavnimi opernimi nastopi omenimo glavno vlogo v novejši operi Harrisona Birtwistla *The Corridor* na festivalu Aldeburgh in Bregenz

ter v londonskem središču Southbank, vlogo Toma Rakewella v operi *The Rake's Progress* Stravinskega v bruseljskem gledališču La Monnaie, v Händlovi operi *Jefte* v Angleški narodni operi in part evangelista v uprizoritvi *Matejevega pasijona* v Glyndebournu. V priznani BBC-jevi televizijski produkciji Brittnove opere *Turn of the Screw* je prevzel vlogo Petra Quinta in za založbo Harmonia Mundi posnel glavno vlogo Mozartove opere v *La Clemenza di Tito* z René Jacobs. Med prihajajočimi projekti naj omenimo vlogo kapetana Vere v Brittnovi operi *Billy Budd* za operni festival Glyndebourne.

Na koncertih je nastopil z mnogimi vodilnimi svetovnimi orkestri, kot so Münchenski radijski orkester, Filharmonični orkestri iz Berlina, Dunaja, New Yorka in Londona, Kraljevi orkester Concertgebouw, Simfonična orkestra iz Londona in Bostona ter z orkestrom Philharmonia. Redno nastopa z

Orkestrom dobe razsvetljenstva. S pevskimi recitali nastopa v Amsterdamu, Barceloni, Bruslju, Madridu, Moskvi, New Yorku, Parizu in na Dunaju. Pogosto nastopa tudi v dvorani Wigmore, prvič leta 2008 z izvedbo vseh treh Schubertovih ciklov samospevov, zatem kot rezidenčni umetnik v sezoni 2009/2010 in ponovno z izvedbo Schubertovih ciklov v sezoni 2011/2012. Pred nedavnim je samospeve izvedel s Tillom Fellnerjem tudi v gledališču Theatre an der Wien in v dvorani Gaveau v Parizu. Za Padmora so skladbe napisali skladatelji, kot so Mark-Anthony Turnage, Alec Roth, Sally Beamish, Thomas Larcher in Huw Watkins. Poleg rednega sodelovanja z glasbeniki, kot so Paul Lewis, Till Fellner, Kristian Bezuidenhout, Julius Drake, Roger Vignoles, Simon Lepper in Andrew West, sodeluje tudi z mnogimi drugimi mednarodno priznanimi komornimi glasbeniki, kot sta Imogen Cooper in Steven Isserlis.

Posnel je številne albume, npr. Bachove pasijone s Herreweghejem in McCreeshom, Bachove kantate z Eliotom Gardinerjem in Herreweghejem, Haydnove maše z Richardom Hickoxom, opero *Don Giovanni* z Danielom Hardingom in opere Rameaua in Charpentierja z Williamom Christiem. Plošča s Händlovimi arijami z orkestrom The English Concert in v izdaji založbe Harmonia Mundi je leta 2008 osvojila nagrado BBC Music Magazine za najboljši vokalni posnetek. Med novejšimi posnetki so še Haydnovo *Stvarjenje* (Deutsche Grammophon), oratorij *Mesija* s sir Colinom Davisom in Londonskim simfoničnim orkestrom, Brittnove *Zimske besede* s pianistom Rogerjem Vignolesom, Schubertovi cikli *Labodji spev*,

Lepa Mlinarica in *Zimsko popotovanje* s Paulom Lewisom (Harmonia Mundi, nagrada gramophone 2010) ter Schumanov cikel *Pesnikova ljubezen* s Kri-
stianom Bezuidenhoutom (nagrada edison klassiek 2011).

Mark Padmore je tudi umetniški direktor Poletnega
glasbenega festivala St. Endellion v Cornwallu.

STEPHEN BELL

Stephen Bell je študiral rog pri Douglasu Mooru
in Timothyju Brownu na Kraljevem glasbenem ko-
lidžu ter dirigiranje pri priznanem Normanu Del
Maru, nato pa postal prvi glavni rogist pri BBC-je-
vem koncertnem orkestru. Obenem je tudi usta-
novni član orkestra Britten Sinfonia in solo rogist pri
pihalnem ansamblu Haffner iz Londona. Redno na-
stopa na velikih festivalih tako v Veliki Britaniji kot
drugod, npr. na festivalih Aldeburgh, Stockholm,
Manchester Camerata in BBC Proms. V zadnjih le-
tih se vse bolj posveča tudi dirigiranju različnim
evropskim orkestrom, kot so Filharmoniki BBC,
Filharmoniki Halle, Londonski filharmoniki, Britten
Sinfonia, Simfonični orkester mesta Birmingham,
Kraljevi filharmoniki in Orkester iz Ulstra. Ob vedno
bolj polnem urniku dirigentskih sodelovanj ima
Stephen Bell priložnost dirigiranja tako doma kot
tudi v tujini, med drugim v Istanbulu, Torontu, Ate-
nah in Londonu.

Kot prvi gostujoči rogist je nastopil z mnogimi bri-
tanskimi in drugimi evropskimi orkestri, kot solist je
reden gost na številnih britanskih festivalih, njego-

vi nastopi pa so redno predvajani na BBC-jevih po-
stajah in radiu Classic FM. Poleg tega je v zadnjih le-
tih njegova diskografija bogatejša za posnetke so-
lističnih vlog za založbe ASV, Dutton Vocalion, Cala
Records, BMG in Harmonia Mundi. Med posnetimi
deli omenimo Mozartov *Kvintet za rog*, kot dirigent
pa snema za založbe ASV, Naxos in Dutton; posnel
je denimo dva albuma s Kraljevim filharmoničnim
orkestrom, najnovejšega z deli Gordona Jacoba ter
tri albume s svetovnimi premierami (z Rogerjem
Chasom in Koncertnim orkestrom BBC). Leta 2009
je postal umetniški direktor Orkestra mesta Oxford.

Koncertna poslovalnica Narodnega doma Maribor napoveduje

četrtek, 17. oktober 2013
ob 15.00 – Furioso 1 / ob 18.00 – Furioso 2

Dvorana Union, Maribor

Cikel za mlade, red Furioso in izven

SPOZNAVAJMO GLASBILA: KLAVIR

Avtorica in pianistka: Katja Sinkovič

Režiser: Rok Biček

*Spred: F. Kreisler / S. Rahmaninov,
R. Schumann / F. Liszt, R. Wagner / F. Liszt,
F. Liszt, G. Bizet / V. Horowitz*

ponedeljek, 28. oktober 2013, ob 19.30
Stolna cerkev sv. Janeza Krstnika, Maribor
1. abonmajski koncert Komornega cikla
in za izven

TOMAŽ SEVŠEK, ORGLE

Orgelska glasba Pariza v letih do II. svetovne vojne

Spred: J. Alain, O. Messiaen, M. Duruflé

četrtek, 11. januar 2014, ob 19.30
Dvorana Union, Maribor
2. abonmajski koncert Orkestrskega cikla
in za izven

KOMORNI ORKESTER FRANZA LISZTA

Gabor Boldoczki, trobenta

Aleksander Romanovski, klavir

*Spred: I. Stravinski, D. Šostakovič, B. Bartók,
F. Liszt (prir. Peter Wolf)*

Abonma Komedija v Narodnem domu – vpis do 30. oktobra 2013!

V NABORU ŠESTIH ABONMAJSKIH REDOV
SE LAHKO NASMEJEJTE OB ŠESTIH
ABONMAJSKIH PREDSTAVAH:

Jens Roselt: **TROJČEK**

V. Valič & D. Avdič: **UDAR PO MOŠKO 2!**

Boris Kobal, Branko Završšan: **PO MOJEM SLOVENCU ...**

Ernst Lubitsch: **KO SEM BIL MRTEV**

Goran Vojnovič: **TAK SI**

Aldo Nicolaj: **PAROLE, PAROLE**

Informacijska pisarna

Narodnega doma Maribor:

vsak delavnik od 10.00 do 17.00,
v soboto od 9.00 do 12.00
ter uro pred vsako prireditvijo.

Dvorana Union:

uro pred vsako prireditvijo.

Tel.:

(02) 229 40 11
(02) 229 40 50
031 479 000
040 744 122

E:

vstopnice@nd-mb.si;

spletni nakup vstopnic:
<http://nd-mb.kupikarto.si/>

<http://www.nd-mb.si/>

Naklada: 500 kom • Brezplačen izvod

VEČER RADIO CITY